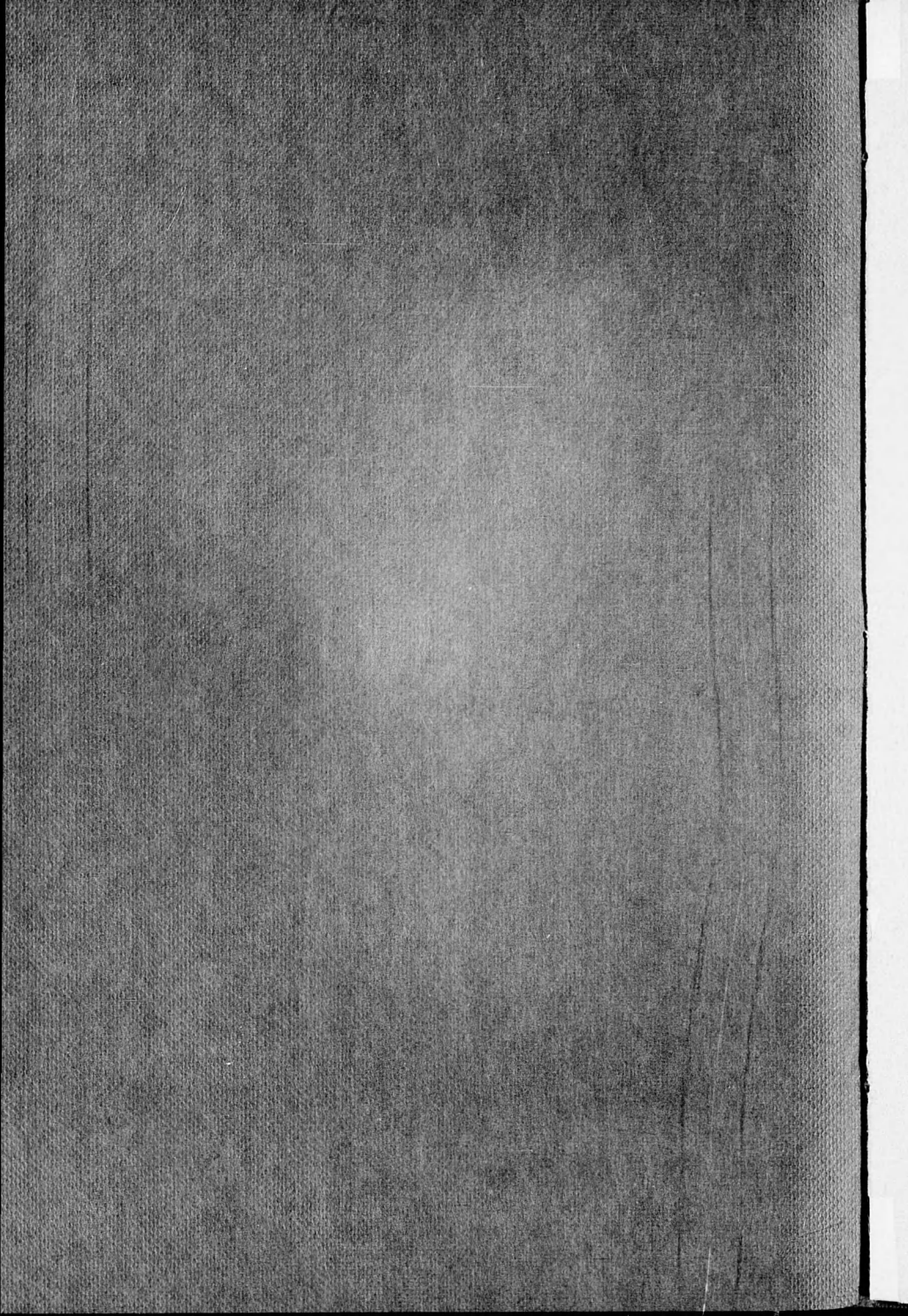

Br. 1000 - 12

Een Bloemkrans

uit den

ORANJEHOF,

DOOR

J. P. TAZELAAR,
Predikant te Weesp.

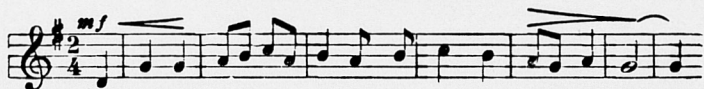

Prijs 6 ct.; 25 ex. 5 ct.; 50 ex. 4 ct.;
100 ex. 3 ct. per exemplaar.

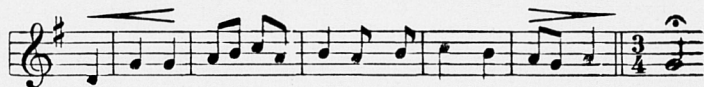
BOEK-COURANT- EN HANDELSDRUKKERIJ »DEVECHT,»
DIRECTEUR A. G. D. GERRITSEN, BREUKELEN.
1899.

HET NEDERLANDSCHE VOLKSLIED:

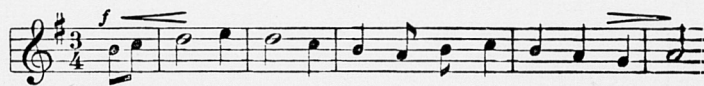
Wilhelmus van Nassouwe.

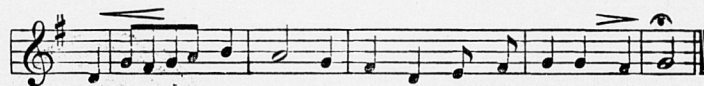
Wil-helmus van Nas-souwe Ben ick van Duytschen bloet;

Den Vader-lant ghe-trouwe Blijf ick tot in den doet.

Een Prin-ce van O-rangiën Ben ick vrij, on-ver-veert;

Den co - ninck van Hispaengiën Heb ick al-tijt gheëert.

In Godes vrees te leven
Heb ick al-tijt betracht.
Daerom ben ick verdreven,
Om lant, om luyd' ghebracht.
Maer Godt sal mij regheeren
Als een goed instrument,
Dat ick sal wederkeeren
In mijnen regiment.

Lijf ende goet al tsamen
Heb ick u niet verschoont;
Mijn broeders, hooch van namen,
Hebbent u ock vertoont:
Graef Adolf is ghebleven
In Vrieslant in den slach;
Syn siel in 'teewich leven,
Verwacht den jongsten dach.

Een Bloemkrans

uit den

ORANJEHOF,

DOOR

J. P. TAZELAAR,
Predikant te Weesp.

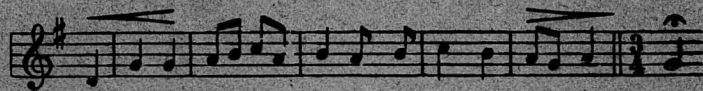
BOEK- COURANT- EN HANDELSDRUKKERIJ »DEVECHT»
DIRECTEUR A. G. D. GERRITSEN, BREUKELEN.
1899.

HET NEDERLANDSCHE VOLKSLIED:

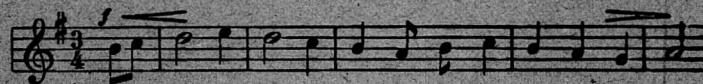
Wilhelmus van Nassouwe.

Wil-helmus van Naa-souwe Ben ick van Duytschen bloet ;

Den Vader-lant ghe-trouwe Blijf ick tot in den doet.

Een Prin-ce van O-rangiën Ben ick vrij, on-ver-veert;

Den co - ninck van Hispaengiën Heb ick al-tijt gheëert.

In Godes vrees te leven
Heb ick al-tijt betracht.
Daerom ben ick verdreven,
Om lant, om luyd' ghebracht.
Maer Godt sal mij regheeren
Als een goed instrument,
Dat ick sal wederkeeren
In mijnen regiment.

Lijf ende goet al tsamen
Heb ick u niet verschoont;
Mijn broeders, hooch van namen,
Hebbent u ock vertoont:
Graef Adolf is ghebleven
In Vrieslant in den slach;
Syn siel in 't eeuwich leven,
Verwacht den jonghesten dach.

Een Bloemkrans

uit den

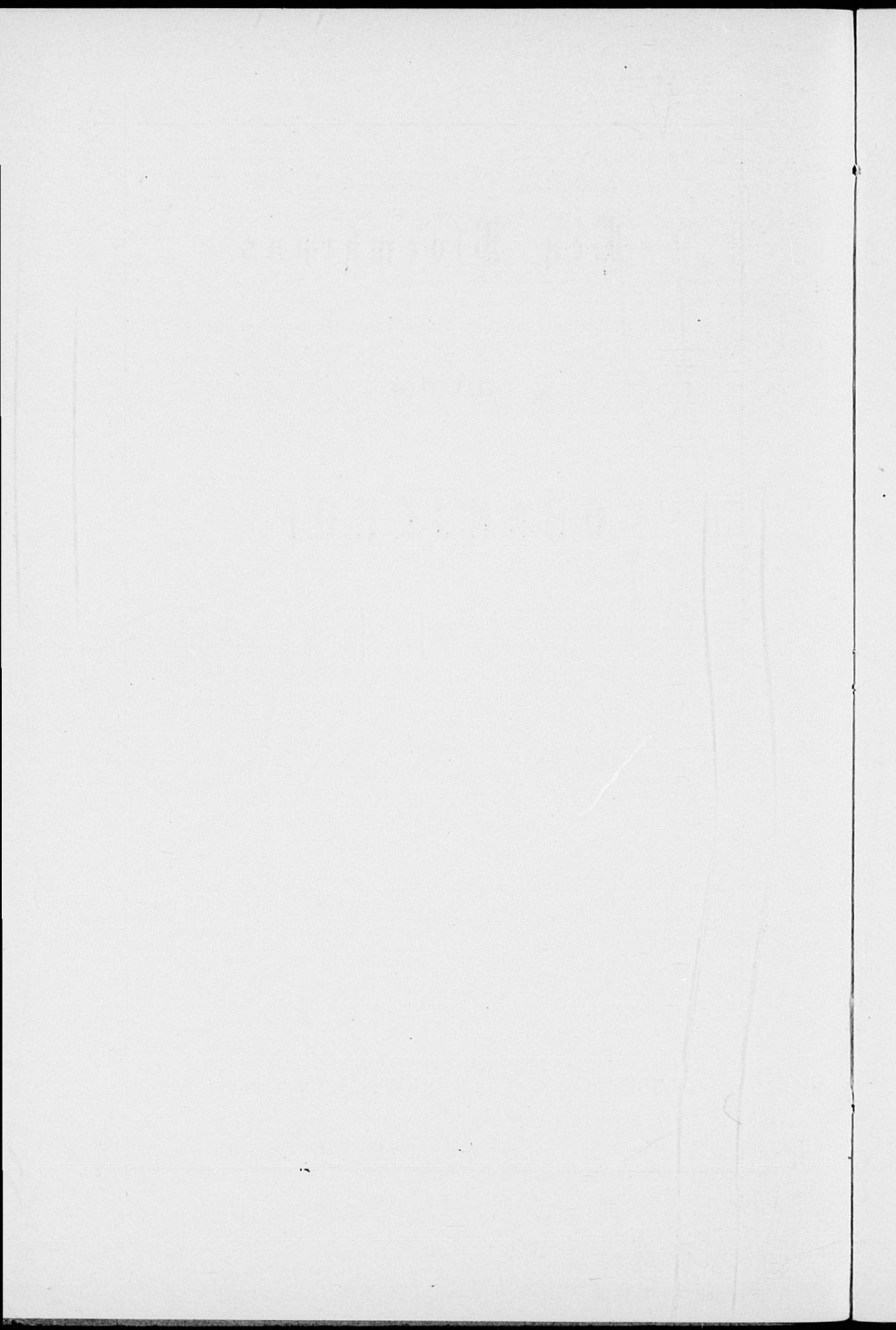
ORANJEHOF,

DOOR

J. P. TAZELAAR,
Predikant te Weesp.

BOEK- COURANT- EN HANDELSDRUKKERIJ »DEVECHT,»
DIRECTEUR A. G. D. GERRITSEN, BREUKELEN.
1899.

Van den Lezer.

Dit boekje bevat enkele kernachtige uitspraken van Prinsen en Prinsessen uit het doorluchtig stamhuis van Oranje.

Het zijn goede woorden. Onvergetelijke woorden. Zij geven diepe blikken in het hart en in het leven van hen, die ze hebben gesproken.

Lees ze aandachtig.

Denk er ernstig over na.

Zij kunnen, onder den zegen des Heeren, u een leerschool zijn, hoe een mensch wèl leven en wèl sterven kan.

JULIANA VAN STOLBERG.

MEN moet in alles meer hechten aan het eeuwige dan aan het tijdelijke.

De zegen des Allerhoogsten is meer waard dan goud of zilver.

PRINS WILLEM I.

ALEER wij ooit deze zaak en de beschermenis der Christenen en andere verdrukten in deze landen hebben aangevangen, hebben wij met den Alleroppersten Potentaat der potentaten alzulken vast verbond gemaakt, dat wij geheel verzekerd zijn, dat wij, en al degenen, die daarop vastelijk vertrouwen, door Zijne geweldige en machtige hand ten leste nog ontzet zullen worden.

Na den val van Haarlem. 1573.

Van droefheid weet ik nauwelijks wat ik doe.
En desniettemin moeten wij ons altijd schikken in

den wille Gods en in aanmerking nemen Zijne goddelijke voorzienigheid, dat Hij, die het bloed van Zijn Zoon gestort heeft om Zijne Kerk in stand te houden, niets doen zal dan hetgeen strekke tot Zijne eer en tot bescherming Zijner gemeente, ofschoon het der wereld onmogelijk schijnt. En al kwamen wij allen te sterven, en al werd dit arme volk geheel vermoord of verjaagd, behooren wij toch verzekerd te zijn, dat God de Zijnen niet verlaat.

Uit een brief aan Graaf JAN, na de nederlaag op de Mookerheide. 1574.

Gijlieden wilt ons uitroeien, doch wij verkiezen dit niet.

In 1577 tot de afgevaardigden van DON JUAN te Geertruidenberg.

„Wenschelijk ware het,” schreef de Prins in 1580, „dat Gods genade ons een goeden vrede schonk; doch ik heb er weinig hoop op, want men eischt het verlaten van Gods Woord, hetgeen, Gode zij dank, niemand doen wil, maar liever alles wagen dan dezen schat te verliezen.”

Ik ben in Gods handen, mijne goederen en mijn leven zijn reeds lang aan Zijn dienst gewijd. Hij beschikke daarover zooals dit Hem het beste dunkt — tot Zijne eer, tot mijne zaligheid.

Nadat FILIPS II het banvonniss over hem had uitgesproken. 1580.

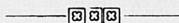
Ik zie wel, dat ik het leven in arbeid en ellende doorbrengen moet, doch ik ben tevreden, daar het den Almachtige dus behaagt. Hij geve mij genade om alles met lijdzaamheid te dragen.

Dát is op God vertrouwen. als men de middelen gebruikt, die 't Hem gelieft ons aan te bieden, en Hem te bidden, dat Hij zijn zegen daarover wil laten gaan.

ALDEGONDE, dat men ons vertrappe, mits slechts de kerke Gods bloeie.

Uit een brief aan FILIPS VAN MARNIX.

God heeft mij de genade geschonken openlijk te kunnen zeggen, dat ik altijd boven mijn eigen welzijn het welzijn des Vaderlands heb gesteld.

JAN VAN NASSAU.

IJ, die strijd voeren voor Gods Woord en de vrijheid des Vaderlands, behooren niet te zien op belooning, maar op Gods eer en het algemeen behoud.

Uit een brief aan PRINS WILLEM.

Deze zaak en dit werk zijn niet van de menschen, maar uit God. Gij hebt er u niet uit u zelven in gemengd, maar de Almachtige heeft u geroepen,

en als 't ware bij de haren gesleept; en gij hebt in uw arbeid de zichtbare proeven van de hulp, de genade en de wonderdadige kracht des Heeren gehad.

Vermaan toch degenen, die bij u raad vragen, tot boete, bekeering en gebed; dat zij aan Gode de zaak toebetrouwen, op Hem alleen hunne hoop stellen en niet op menschen: het zijn waarlijk dingen, waarbij aanhoudend gebed en ijverige voorziening onmisbaar zijn.

Uit een brief aan zijn broeder LODEWIJK.

PRINS MAURITS.

 Heere, wat zijn wij arme, zondige menschen, dat Gij ons heden, tot eer en glorie van Uw Naam, zoodanig geluk mededeelt. U zij de roem en de dank tot in eeuwigheid.

Na den slag bij Nieuwpoort.

Het is met veel oratiën en verbloemde redenen niet te doen, maar (kloppend op het gevest van zijn rapier) hier, hiermede zal ik de religie, die mijn Heer Vader in deze landen geplant heeft, verdedigen, en ik zal zien, wie mij dat beletten zal.

Tot VAN OLDENBARNEVELD.

Dien godsdienst zal ik handhaven, zoolang ik leef!

Ik heb gezondigd, ik heb grootelijks gezondigd.
Ik neem mijn toevlucht tot de genade en de
groote barmhartigheid Gods, en ik geloof, dat de
Heere Jezus Christus ook voor mij aan het kruis
gestorven is; hierop stel ik al mijn vertrouwen.

In zijn stervensure.

PRINS FREDERIK HENDRIK.

, mijn zoon! mijn kind! mijn zoon! Is het zoo
geschied? Is het zoo? Zoo is het een louter
werk Godes en niet van menschen.

Na den val van Wezel.

Aan mijn Vader en mijn Vaderland.

Zinspreuk van FREDERIK HENDRIK.

Wat zal ik den Heere vergelden voor al Zijne
weldaden!

*AMALIA VAN SOLMS op den dag van haar
huwelijk met Prins FREDERIK HENDRIK.*

Ik dank Uwe Hoogmogenden voor de eer, welke
ik en de mijnen steeds van U hebben genoten.
Het land heb ik trouw gediend; thans kan ik het
niet meer. Aan Uwe Hoogmogenden beveel ik het
Vaderland, Gods Kerk, mijn Huis en mijne maag-
schap aan.

*FREDERIK HENDRIK, op zijn sterfbed, sprekende
tot de Heeren van de Staten, die rondom
zijn ledekant waren geschaard.*

PRINS WILLEM II.

HK kan niet langer lijden, dat eenige kwaadwilligen het land ten verderve voeren.

Tot den Raadpensionaris JACOB CATS, als hij gereed staat Amsterdam tot gehoorzaamheid te brengen.

PRINS WILLEM III.

P vijftienjarigen leeftijd trof TRIGLAND Prins WILLEM III eens aan geknield voor den Almachtinge, van wien hij ootmoedig smeekte:

„Dat Hij hem toch sterken mocht, dat hij een pylaar der religie en een voedsterheer der Kereke mochte wezen.”

Toen WILLEM de Derde tot Stadhouder was benoemd, zonden onze vijanden een gezantschap met het voorstel om het land onder elkaar te verdeelen.

Maar 't fiere antwoord van ORANJE was:

„Ik laat mij liever in stukken houwen, dan zoo'n voorstel aan te nemen.”

„Ziet gij dan niet, dat de Republiek verloren is?” vraagt de Engelsche gezant.

„Ik zie, dat zij in groot gevaar is,” herneemt de Prins, „doch ik ken een zeker middel om haar ondergang niet te aanschouwen.”

„En dat is?” vraagt de gezant.

„Het sterven bij de verdediging der laatste gracht!” antwoordt ORNJE.

Op den Heere alleen heb ik mijn vertrouwen
gesteld en van Zijn genade verwacht ik alles.

*Tot een zijner legeraanvoerders, den Vorst
van WALDECK, een der voorvaderen van
onze Koningin-Moeder.*

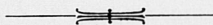
Mijn eenige troost is, dat de Heere weet, dat
waarlijk geen eerezucht mij beheerscht.

Voor den Protestantschen Godsdienst en de vrij-
heden van ENGELAND. — Ik zal handhaven.

*Opschrift der groote vlag van „De stad den
BRIEL” het schip, dat den Stadhouder
naar ENGELAND overbracht.*

De dood jaagt mij geen schrik aan. Ik ben
bereid voor God te verschijnen. Om de verdienste
van Zijnen Zoon, geloof ik, dat Hij mij in genade
zal aannemen.

MARIA, gemalin van WILLEM III in hare
laatste ure.

JOHAN WILLEM FRISO.

HEERE, behoed ons, wij vergaan!

*Toen hij bij de Moerdijk in de diepte weg-
zonk.*

MARIA LOUISE.

DE Heere doe, wat recht is in zijne oogen.

MARIA LOUISE, *gemaal van JOHAN WILLEM FRISO, toen zij de verpletterende tijding vernam, dat haar echtgenoot was verdronken.*

Mij schort niets dan dankbaarheid.

Levensspreuk van MARIA LOUISE.

PRINS WILLEM IV.

IK ben een mensch, en zonder God kan ik niets doen; maar onder afsmeeking en inwachting van den Goddelijken zegen, zal ik tot den laatsten avond mijns levens al mijn vermogens aanwenden ter bescherming en behoudenis van ons lieve Vaderland en van deszelfs dierbare panden:

de Godsdienst en de vrijheid.

Tot zijn moeder, nadat hij Stadhouder was geworden.

PRINS WILLEM V.

DE ware bron onzer ongelukken ligt niet in de onverantwoordelijke handelwijs van zoovele Nederlanders, of in de kwade trouw der bondgenooten, maar in de nationale zonden en ongerechtigheden;

God heeft een twist met NEDERLAND. Wie zal oprichten als God ter neer werpt?

Bij het afscheid van de Staten vóór zijn vertrek naar Engeland.

Deze vernedering heb ik als mensch dubbel verdiend, en zij zal mij zeker tot zaligheid strekken.

Aan boord van de visscherspink, die hem als een verstootene naar Engeland bracht.

In U, o mijn God, vind ik mijn sterkte bij al het woeden mijner vijanden. Gij zijt de Rotssteen, op Wien ik bouwe. O, Bron mijns levens, wat verkwikt mij Uwe vertroostende invloed; had ik Uw Woord moeten missen, ik ware in mijn druk vergaan.

KONING WILLEM III.

IN de liefde mijns volks vind ik mijn schoonste loon.

Nederland en Oranje onder Gods zegen één, krachtig en vrij.

Op den gedenkdag zijner veertigjarige regeering.

H. M. KONINGIN EMMA.

MOGE de Almachtige God de gebeden verhooren, die tot Hem opgezonden worden voor Koningin Wilhelmina. Hij neme haar onder Zijne heilige hoede en bescherming.

Uit de Proclamatie als Regentes van het Koninkrijk.

In dagen van smart en rouw trad Ik op als Regentes van het Koninkrijk, thans schaart zich het geheele volk in vreugde om den troon zijner jonge Koningin. God heeft Mij in deze jaren gesteund, Mijn dierbaarste wensch is vervuld.

Moge het ons Land met zijne Bezittingen en Koloniën onder de regeering van Koningin WILHELMINA welgaan! Het zij groot in alles, waarin een klein volk groot kan zijn!

Dat op Koningin en Volk te zamen, door de nauwste banden vereenigd, Gods zegen blijve rusten.

Uit de Proclamatie bij het aftreden als Regentes van het Koninkrijk.

H. M. KONINGIN WILHELMINA.

THANS, nu Ik gereed sta de schoone, doch zware taak, waartoe Ik geroepen ben, te aangaarden, gevoel Ik Mij als gedragen door Uw trouw.

Mijn innig geliefde Moeder, aan Wie Ik onuitsprekelijk veel verschuldigd ben, gaf Mij het voorbeeld van een edele en verhevene opvatting der plichten, die op Mij rusten.

Ik stel Mij tot levensdoel dat voorbeeld na te volgen, te regeeren zooals van een Vorstin uit het Huis van Oranje wordt verwacht.

Op God vertrouwende en met de bede, dat Hij Mij sterke, aanvaard Ik de regeering.

Uit de Proclamatie bij de Troonsbestijging.

Thans is de ure gekomen, waarin Ik Mij te midden van Mijne trouwe Staten-Generaal, onder aanroeping van God, zal verbinden aan Mijn dierbaar Volk, en zoo bevestig Ik heden den hechten band, die tusschen Mij en Mijn Volk bestaat, en wordt de aloude band tusschen NEDERLAND en ORANJE opnieuw bezegeld. Het is een schoone roeping, een schoone taak, door God Mij op de schouders gelegd, maar Ik ben gelukkig en dankbaar om over een Volk te regeeren als het Nederlandsche, dat hoewel klein in zielental, groot is in deugd en krachtig in aard en karakter.

De woorden van Mijn overleden Vader maak Ik tot de Mijne: „Oranje kan nooit, ja nooit genoeg doen voor Nederland.”

Uit de rede bij de Inhuldiging uitgesproken.

Edel- en Hooch gheboren,
Van Keyserlicken stam,
Een Vorst des Rijcks vercoren,
Als een vroom Christen-man,
Voor Godes Woort ghepresen
Heb ick vrij, onversaecht,
Als een helt sonder vreezen,
Mijn edel bloet gewaecht.

Mijn schilt ende betrouwen
Syt ghy, o Godt, mijn Heer!
Op U so wil ick bouwen;
Verlaat my nimmermeer!
Dat ick doch vroom mach blijven,
U dienaar taller stont,
Die tyranny verdrijven,
Die my mijn hert doorwont.

Oorlof, mijn arme schapen,
Die zijt in grooten noot;
U Herder zal niet slapen,
Al zijt ghy nu verstroit.
Tot Godt wilt u begheven,
Sijn heylsaem Woort neemt aen,
Als vrome christen leven;
't Sal hier haest zijn ghedaen.

Edel- en Hooch gheboren,
Van Keyserlicken stam,
Een Vorst des Rijcks vercoren,
Als een vroom Christen-man,
Voor Godes Woort ghepresen
Heb ick vrij, onversaecht,
Als een helt sonder vreezen,
Mijn edel bloet gewaecht.

Mijn schilt ende betrouwen
Syt ghy, o Godt, mijn Heer!
Op U so wil ick bouwen;
Verlaat my nimmermeer!
Dat ick doch vroom mach blijven,
U dienaar taller stont,
Die tyranny verdrijven,
Die my mijn hert doorwont.

Oorlof, mijn arme schapen,
Die zijt in grooten noot;
U Herder zal niet slapen,
Al zijt ghy nu verstroit.
Tot Godt wilt u begheven,
Sijn heylsaem Woort neemt aen,
Als vrome christen leven;
't Sal hier haest zijn ghedaen.

